

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 136. Petrus Victoria Palma Cayet mortuus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-67222

Sæc. XVII. hic Episcopatus, qui antea Leopoldo
A.C. 1610. Friderici II. Filio per pacem Pragensem
 erat traditus, Brandenburgico Electori
 in compensationem, pactis Westpha-
 licæ pacis, adjudicabatur.

§. CXXXVI.

*Petrus Victoria Palma Cayet
 mortuus.*

Dupin.
 nouv. Bibl.
 Script. Ec-
 cles. Siecl.
 XVII.

Ad hunc annum Dupinus in sua Biblio-
 theca refert obitum Petri Victoriae
 Palmæ, qui quamdiu Calvinianæ sectæ
 addictus erat, pro more illius ævi mu-
 tato nomine se Cayet, Cahier, seu Ca-
 jetanum appellitabat. Hic Montichar-
 diæ in Turonia Calvinistis Parentibus
 natus, cujusdam Turonensis Nobilis sub-
 sidio humaniores literas tanto profectu
 didicit, ut a sectæ suæ fautoribus Ge-
 nevam ad Theologiæ Studia mittere-
 tur, vivente adhuc Calvino, qui ge-
 nio suo familiari afflatus vaticinabatur,
 hunc quondam suæ sectæ tum in cu-
 nis vagienti valde exitialem fore. Sel-
 gebatur ab ipso Henrico IV. tum adhuc
 Navarræ Rege, ut Catharinam Soro-
 rem suam recenti Calvini dogmate in-
 stitueret, quo munere functus, atque
 eidem a Concionibus esse rogatus, sen-
 sim ipsem de sectæ suæ veritate dubi-
 tare incœpit, variisque sermonibus li-
 berius

berius prolatis, de Calviniano vaticinio Sæc. XVII.
paulopost complendo Hugonottis suspi- A.C. 1610.
cionem movit; unde hi, ut Ecclesiam
suam a pessima fæce liberatam fuisse
gloriari possent, in vulgus spargebant,
quod Cajetus Magicam artem profite-
retur, & de erigendis prostibulis libel-
lum edidisset: Nec contenti, ut ipsum
Petrum Magum vocitarent, insuper sub
horum criminum obtentu in quodam
Conciliabulo ipsum exauctorabant. Ne-
mo unquam ipso lætior erat, moxque
ejurata Calvini hæresi Parisiis anno Sa-
lutis nostræ millesimo quingentesimo
nonagesimo quinto ad Romanæ Eccle-
siæ gremium regressus est, aggratulan-
te eidem ipso summo Pontifice Cle-
mente VIII. Demum ab Henrico IV.
Rege Rector ac Orientalium linquarum
Professor renuntiatus, quinto post an-
no Doctoratus laurea decoratus est, eo-
demque tempore suæ conversionis ra-
tiones expositurus, librum vulgabat,
cui titulus: *Adhortatio Christiana & val-
de utilis ad Nobiles Gallos adhuc ab Eccle-
sia Catholica segregatos*, quem tamen
tractatum Rotanus Calvinista refellere
nitezatur; Cajetus quoque hac occa-
sione vulgabat tractatum *de Eucharistia*,
de vero sensu Missæ Sacrificii, necnon mo-
nita circa controversa Religionis capita.
Anno autem post Christum natum mil-
lesimo

Sæc. XVII. lesimo quingentesimo nonagesimo septimus
 [A. C. 1610.] mo librum, cui titulus, *Calvinus*
~~per seipsum damnatus ex ejusdem scri~~
 ptis collectum, Carolo V. ac universo
 Imperio nuncupabat: Quinto post anno
 publicam habuit disputationem ad quin-
 decim dies protractam cum Petro Mo-
 linæo, quem Calvinistæ a Cajeto devi-
 ctum haud negabunt, cum de eo affe-
 rant, quod Cajetus se diabolo manci-
 passet, ea lege, ut in suis contra Cal-
 vinistas disputationibus semper vitor
 ac triumphans recederet. Utut autem
 sit, id pro comperto habemus, quod
 Cajetus circa hoc certamen publici ju-
 ris fecerit. I. *Veram succinctamque ex-*
positionem quæstionum in hac disputatione
agitatarum unicum responso ad calumnio-
sum Calvinistæ Molinæi libellum. II. *Acta*
hujus Colloquii. III. *Vindicias ac decre-*
tum veritatis adversus Archibaldum Scotum.
 Præterea Cajetus alium adversus eun-
 dem suum *Adversarium elucubrabat*
tractatum, sub hac inscriptione: Ca-
minus ardens pro evaporandis existimatis &
quis Siloe, & corrobandi purgatorii flan-
mis. Denique inter Polemica ejus ope-
 ra recenseri meretur illius *defensio Sa-*
cificii Missæ per Syllogismos Christianos,
& rationes ex Sacris literis petitas: Scri-
 pserat hunc tractatum anno Domini mil-
 lesimo sexcentesimo tertio. Præterea

de rebus suo ævo gestis concinnabat Sæc. XVII,
Historiam de bello Hungarico inter Turcas A. C. 1610.
& Christianos: quinto autem ante obitum anno scriperat Chronologiam Septenariam de *Historia pacis inter Franciæ & Hispaniæ Reges*: postea vero Chronogiam novennem circa bellum sub Regno Henrici IV. Omnia hæc opera Gallico sermone prodiere; latino enim nonnisi suas elucubrabat *institutiones præcipuarum quatuor linguarum Orientalium, Arabicæ, Syriacæ, Armeniæ & Ethiopiæ*. Tandem in Collegio Navarrensi, ubi per plures annos degebat, die vigesima Martii mortalitatem exuit, sepultus in Aede Sancti Victoris.

§. CXXXVII.

Francisci Fevardentii obitus.

Alter ex Scriptoribus Ecclesiasticis, qui *Labb. dif-*
hunc annum sibi funestum habuere, sert. de
erat P. Franciscus Fevardentius patria Script. Eccl.
Normanus ex Ordine Fratrum Minorum tom. I.
Theologus ac Facultatis Parisinæ Doc-
tor, qui sermone & opere potens non Dupin. l. 6.
modo Hæreticorum dogmata, sed &
Catholicorum mores in suis concioni-
bus acriter inlectabatur, ac fervente
ligæ Gallicæ æstu linguam suam contra
ipfos etiam Galliæ Reges Henricum III.
& IV. vehementer, sed minus sobrie Pa-
rifiis